

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818010789
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8818010789.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.04.2022 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. poriadku na podklade odvolaní obžalovaných H. E. a ml. S. E. z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/119/2018 zo dňa 29.09.2021 výroky o treste u oboch obžalovaných.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému H. E. - nar. XX.XX.XXXX vo Vranove nad Topľou, bytom Q.
F. č. XXX, okr. Vranov nad Topľou

u k l a d á

podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Tr. zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e v trestnom rozkaze Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/61/2021 zo dňa 29.09.2021 výrok o treste, ktorým bol obžalovanému H. E. za prečiny výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka 4 mesiacov s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanej ml. S. E. - nar. XX.XX.XXXX vo Vranove nad Topľou, bytom
Q. F. č. XXX, okr. Vranov nad Topľou

u k l a d á

podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 117 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody p o d m i e n e č n e odkladá.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/119/2018 z 29.09.2021 boli obžalovaní H. E. a ml. S. E. uznaní vinnými zo spolupáchateľstva prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v čase okolo 02.30 hod. dňa 30.04.2018 pred Rímskokatolíckym kostolom v obci Nižný Hrabovec, okr. Vranov n. T. napadli poškodenú Z. D., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že obžalovaná mladistvá S. E. poškodenú ťahala za vlasy a takto ju sotila na zem a potom ju sústavne a opakovane viackrát kopala po celom tele, kde k ním došiel aj obžalovaný H. E., ktorý poškodenú taktiež dvakrát kopol do trupu tela a takto z miesta utiekli preč, čím poškodenej Z. D. svojim konaním spôsobili zranenia a to zlomeninu X. a XI. rebra vľavo, pomliaždenie a krvnú podliatinu hrudníka v oblasti prsníka, pomliaždenie a krvnú podliatinu ľavej driekovej oblasti, viaceré pomliaždenia a krvné podliatiny ľavého ramena, pomliaždenie a krvnú podliatinu pravého ramena, viaceré pomliaždenia a krvné podliatiny oboch rúk s pracovnou neschopnosťou v trvaní 5-6 týždňov,

za čo im bol uložený

obž. H. E.

podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1, § 37 písm. h) a § 38 ods. 4 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obž. ml. L. E.

podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 117 ods. 1, § 41 ods. 1, § 36 písm. j), § 37 písm. h) a § 38 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, výkon ktorého jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmenečne odložený a podľa § 119 Tr. zákona jej bola určená skúšobná doba podmenečného odsúdenia na 12 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodenú Z. D. a T., a. s., U. s ich nárokom na náhradu škody súd odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obaja obžalovaní ihneď po vyhlásení rozsudku.

Obžalovaný J. E. nesúhlasil s príliš vysokým trestom a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a sám vo veci rozhodol.

Obžalovaná ml. L. E. dôvody svojho odvolania predložila prostredníctvom svojho obhajcu, podstatou ktorých je, že jej vina nebola preukázaná a dokazovanie o jej nevine, resp. o pochybnosti, ktoré bolo zákonným spôsobom náležite preukázané, súd neuznal. Aj napriek tomu ju súd uznal vinnou zo spáchania skutku, ktorý bol predmetom obžaloby. Na základe dôkazov, ktoré predniesli na hlavnom pojednávaní a ktoré dôkazy všetky dôvody obžaloby s určitosťou dostatočne spochybnili, navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a s poukazom na § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol rozsudkom tak, že ju oslobodí, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala.

Na podklade takto riadne a včas podaných odvolaní obžalovanými ako osobami na to oprávnenými krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého rozsudku, prihládajúc

prítom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je dôvodné u oboch obžalovaných v rozsahu vo výroku o treste, pričom u obžalovaného skutočnosti k zmene výroku o treste nastali až po vyhlásení napadnutého rozsudku.

Odvolačný súd najprv podrobil prieskumu procesný postup, bez zákonnosti ktorého niet ani zákonného rozhodnutia. Zistil prítom, že obaja obžalovaní mali možnosť vyjadriť sa ku skutku kladenému im obžalobou za vinu, mali možnosť vyjadrovať sa aj k vykonávaným dôkazom, mohli navrhovať vykonanie ďalších dôkazov, pričom pred vyhlásením rozsudku im bolo umožnené predložiť argumentáciu k ich nevine. Tieto základné práva v procese boli dodržiavané v konaní pred súdom, preto odvolačný súd vyhodnotil konanie ako celok tak, že nezistil dôvodnosť porušenia práva na obhajobu. Ostatne, obžalovanej práva na obhajobu zabezpečoval aj jej obhajca. Ani jeden z obžalovaných nenamietali porušenie ich procesných práv.

Konajúci súd vykonal dokazovanie podľa pravidiel stanovených v procesnom predpise, preto o takto zákonne vykonané dôkazy mohol opierať svoje skutkové zistenia. Z nich vyvodil hodnotením v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku skutkové závery uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožnil aj odvolačný súd.

Obžalovaná ml. L. E. a jej obhajca namietali hodnotenie dôkazov so záverom, že jej vina dokázaná nebola.

Keďže dôvody odvolania nekonkretizujú v čom spočíva nesprávnosť vyhodnotenia dôkazov konajúcim súdom, ktorý dospel k opačnému záveru, teda k vine, odvolačný súd nemá možnosť konfrontovať úvahy odvolateľov s procesom hodnotenia dokazovania konajúcim súdom. So zreteľom na tento stav preto odvolačný súd iba revidoval úvahy konajúceho súdu, či tieto zodpovedajú logickým úsudkom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že pri ustálení skutkového stavu konajúci súd vychádzal z výpovede poškodenej I. D., ktorá vo svojej výpovedi popísala okolnosti predmetného dňa, ako sa dostavila do rodiny E., kde popíjali všetci tam zúčastnení, ako došlo medzi obžalovanou mladistvou a ňou k prvému konfliktu po jej návrate s T. E. domov, ako odišla z dvora T. E. preč, ale aj to, ako ju pred kostolom obžalovaná mladistvá zozadu napadla a ako ju napadol obž. J. E.. Túto výpoveď poškodenej vyhodnotil konajúci súd ako vierohodnú aj napriek tomu, že obaja obžalovaní popreli spáchanie skutku a spochybňovali vierohodnosť poškodenej. Konajúci súd poukázal prítom na obsahovo rovnaké tvrdenia poškodenej od podaného trestného oznámenia, ako aj na ďalšie dôkazy, ktoré tejto výpovedi korešpondovali. Ide predovšetkým o závery znaleckého posudku, ktoré potvrdzujú vyjadrenie poškodenej, že bola napadnutá obžalovanými, a vyvracajú tvrdenie obžalovanej mladistvej a svedkýň T. E. a T. E., ktoré vypovedali, že poškodená spadla. Zo znaleckého dokazovania plynie, že objektívne zistené poranenia nevznikli pádom na zem, pretože neboli zistené na tele poškodenej sprievodné poranenia a poranenia, ktoré znalec posudzoval, sú typické pre zásah inej osoby a mohli vzniknúť tak, ako ich popísala poškodená.

S týmito úvahami sa odvolačný súd stotožnil, pretože ich základ vychádza z objektívne zistených poranení poškodenej. Poškodená absolvovala vyšetrenia dňa 30.04.2018, teda v deň, kedy došlo k spáchaniu skutku. Rozsah poranení je zadokumentovaný aj vizuálne, čo preukazuje poranenia v rôznych oblastiach tela a aj v oblasti tváre. Toto zistenie potom zodpovedá záveru znalca, že poranenia na rôznych častiach tela nemohlo vzniknúť pádom na zem, ale že sa tak stalo opakovaným pôsobením sily na telo poškodenej. Nie je možné uveriť tomu, aby poškodená pri páde na zem, pokiaľ by zakopla o kanalizáciu, si spôsobila zlomeniny X. a XI. rebra vľavo, pomliaždenia a krvné podliatiny ľavého prsníka, ľavej driekovej oblasti, na ľavom ramene a oboch rúk. Naopak, lokalizácia poranení na ľavej strane tela poukazuje na to, že telo poškodenej bolo chránené z pravej strany, z čoho možno usúdiť, že poškodená ležala na pravej strane a počas toho obaja obžalovaní útočili na jej ľavú časť tela. Mechanizmu vzniku týchto poranení znalec posúdil ako priamy náraz, úder, či tupé násilie pôsobením rôznej sily a intenzity, strednej až väčšej s následkom zlomeniny rebier až po menšiu intenzitu v závislosti od rozsahu pomliaždení na tele. Okrem toho znalec posúdil poranenia oboch rúk ako vznikajúce pri obrane, čo by zodpovedalo opakovaným útokom, pred ktorými sa poškodená bránila.

Práve rozsah poranení a ich lokalizácia vylučuje obranu obžalovaných, že poškodená si spôsobila poranenia sama pádom na zem, keď bola opitá.

Správne postupoval konajúci súd ak uzavrel, že skutočnosť, že v lekárskej správe nie sú uvedené mená útočníkov, nie je podstatnou pre ustálenie skutkového stavu. Poškodená bola vyšetrená na úrazovej chirurgii a pri zlomenine rebier, ktoré spôsobovali poškodenej sťažené dýchanie a bolesti, prvoradým bolo stabilizovanie jej stavu, nie zisťovanie páchatela. Dôležitým ale je, že v správe sa nachádza mechanizmus vzniku poranení udávaný poškodenej, udieraná inými osobami po celom tele, čo korešponduje znaleckým záverom o spôsobe vzniku poranení.

Ak obžalovaní namietali, že poškodená mala požitú alkoholické nápoje, preto jej výpoveď nemôže byť hodnovernou, odvolací súd sa stotožnil s úvahami konajúceho súdu, že rozsah ovplyvnenia nebol objektivizovaný, nebolo preukázané ani to, aby poškodená v rozhodnej dobe užíla lieky, ktoré by mohli ovplyvniť jej výpoveď, na čo poukazovali obžalovaní, či svedkyňa V. E.. K tejto námietke odvolací súd ešte dodáva, že tak ako poškodená, aj obžalovaní mali požitú alkoholické nápoje, keďže mladistvá sa vrátila so sestrou z oslavy a obžalovaný J. E. popíjal s nimi na dvore, preto podstata námietky sa dotýka aj hodnotení výpovedí či už obžalovaných alebo svedkýň T. E. a T. E.. Odvolací súd však neuznal túto námietku, pretože poškodená, i keď pod vplyvom alkoholu, k priebehu skutkového deja vypovedala opakovane a v rozhodných skutočnostiach rovnako, jej výpoveď je osvedčovaná aj inými dôkazmi, preto ani odvolací súd nemal pochybností o tom, že udalosti reálne vnímala, zapamätala si ich a následne ich aj správne reprodukovala.

Výpoveď poškodenej je podporovaná aj výpoveďou svedka P. D., jej bývalého manžela, ktorý potvrdil, že po príchode poškodenej domov táto mu ukázala poranenia a povedala mu, ako vznikli. Menovaný svedok tiež tvrdil, že svedkyňa T. E. mu sama v telefonickom rozhovore uviedla, že poškodenú napadli obaja obžalovaní, pričom túto okolnosť mu oznámila aj poškodená, ktorú posielal na políciu a lekárske ošetrovanie.

Z pohľadu doteraz rozvedeného odvolací súd obranu obžalovaných vyhodnotil ako účelovú, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok, keďže obžalovanému J. E. hrozil trest spojený s odňatím slobody so zreteľom na jeho predchádzajúci život. Okrem toho ich výpovede si vzájomne nekorešpondujú ohľadne miesta pádu, ku ktorému došlo asi 3-4 metre od dvora alebo pred kostolom. Obžalovaná ml. L. E. totiž tvrdila, že poškodená sedela u nich na schodoch pred domom a mama (rozumej T. E.) prišla k nim pred dom až v čase, keď poškodená kričala na jej sestru T. E., čo je v rozpore s tvrdením svedkýň T. a T. E., ktoré uvádzali, že poškodená bola s T. E. pred domom v čase príchodu obžalovanej a T. E.. Napokon obž. H. E. tvrdil, že doma bola aj sestra T. a hrala sa na telefóne, čo nekorešponduje s výpoveďami obž. ml. L. E. a svedkýň T. E. a T. E.. Podstatným pre posúdenie nehodnovernosti týchto výpovedí bol spôsob, akým mala poškodená utpieť poranenia, čo nekorešponduje jednému pádu na zem, pritom rozpory v ich výpovediach už len dokresľujú, že nimi popisovaný priebeh skutkového deja nezodpovedá skutočnosti.

Skutkový stav ustálený konajúcim súdom vykazuje znaky žalovaných trestných činov. Obaja obžalovaní, pokiaľ napadli poškodenú pred kostolom a fyzicky na ňu útočili spôsobiac jej poranenia s dobou liečenia 5-6 týždňov, naplnili svojím konaním objektívne stránky prečinov výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona. Právne posúdenie skutku zodpovedá zákonu, napokon voči nemu výhrady uplatňované neboli.

Následne odvolací súd posudzoval výroky o treste, keďže tieto nadväzujú na výrok o vine a uloženie trestu namietal i obžalovaný, lebo ho považoval za prísny.

Konajúci súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal na priznanie jednej prítiažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), ukladanie trestu za viac trestných činov, ktorá založila bez priznania poľahčujúcich okolností zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby stanovenej za najprísnejší trestný čin, ktorým je v danom prípade prečin výtržníctva, keďže zaň možno uložiť sankciu odňatia slobody až na 3 roky. Pri úprave tejto trestnej sadzby za použitia § 38 ods. 4 Tr. zákona konajúci súd ukladal trest odňatia slobody v rozmedzí od 12 mesiacov do 3 rokov po zvýšení dolnej hranice o 12 mesiacov, ktoré zvýšenie je jednou tretinou z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby. Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov je tak trestom

uloženým pri dolnej hranici trestnej sadzby, preto výmeru trestu nemožno považovať za neprimerane prísnu, ako to namietal obžalovaný.

V súvislosti s uložením výmery trestu u obžalovaného konajúci súd vychádzal zo zistení, že obžalovaný bol doposiaľ súdne trestaný za prečin ublíženia na zdraví a za zločin lúpeže, pričom pred vyhlásením rozsudku vo veci 10T/106/2014 z 22.10.2019, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, spáchal prerokovaný skutok. Trestným rozkazom konajúceho súdu sp. zn. 12T/104/2016 z 29.07.2016, právoplatným 31.08.2016, bol obžalovanému za prečin blíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieňnym odkladom jeho výkonu, ktorý obžalovaný vykonal 01.09.2018. Je teda evidentné, že skutok obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe podmieňneho odsúdenia, i keď medzitým došlo k zahladeniu tohto odsúdenia. Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaný J. E. má 16 záznamov o spáchaní priestupku, predovšetkým priestupkov proti občianskemu spolunažívaníu, keď opakovane či už vulgárnym slovným prejavom alebo fyzickým atakom napadol iného. Opakované nedodríavanie právnych noriem a páchanie trestných činov a priestupkov násilného charakteru voči fyzickej integrite iných osôb boli tou rozhodnou okolnosťou, na základe ktorej i odvolací súd dospel k záveru o potrebe uloženia trestu spojeného s odňatím slobody, aby sa tak zabezpečil účel trestu vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona, s prihliadnutím i na to, že u obžalovaného sa jeho náprava uložením predchádzajúcich sankcií nedosiahla.

Odvolací súd ale zistil, že v deň vyhlásenia napadnutého rozsudku bol vydaný aj odsudzujúci trestný rozkaz sp. zn. 2T/61/2021 s účinkami jeho vyhlásenia vo vzťahu k obžalovanému J. E. dňa 22.11.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.12.2021. Týmto trestným rozkazom bol obž. J. E. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona za skutok spáchaný dňa 02.01.2021, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmieňnym odkladom jeho výkonu trestu za súčasného uloženia probačného dohľadu a povinnosti spočívajúcej v príkaze zamestnať sa s určením skúšobnej doby na 3 roky.

Medzi spáchaním prerokovaného skutku zo dňa 30.04.2018 a skutku z 02.01.2021, ktorý bol predmetom trestného stíhania vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/61/2021, nie je také súdne rozhodnutie, ktoré by vytvorilo prekážku pre ich posúdenie ako viacčinný súbeh trestných činov. Za také rozhodnutie je nutné považovať trestný rozkaz konajúceho súdu sp. zn. 12T/104/2016 zo dňa 29.07.2016, po vyhlásení ktorého spáchanie ďalšej trestnej činnosti sa považuje za recidívu. Rozsudkom konajúceho súdu sp. zn. 10T/106/2014 zo dňa 22.10.2019 bolo u obžalovaného upustené od uloženia súhrnného trestu za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona spáchaný 10.04.2014, ktorý tvoril viacčinný súbeh spolu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona vo veci sp. zn. 12T/104/2016.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Existencia zbíhajúcej sa trestnej činnosti opodstatňovala postup podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, keďže prerokovaný skutok bol spáchaný skôr ako bol vo veci konajúceho súdu sp. zn. 2T/61/2021 doručený obžalovanému trestný rozkaz, ktorý týmto dňom nadobudol účinky spojené s vyhlásením rozsudku (§ 353 ods. 8 Tr. poriadku). Tento záver bol potom dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste u obžalovaného J. E. za účelom uloženia súhrnného trestu za obidva skutky spáchané v dňoch 30.04.2018 a 02.01.2021. Odvolací súd za použitia ustanovenia § 41 ods. 1, § 38 ods. 4 Tr. zákona, keďže prevažovali u obžalovaného priťažujúce okolnosti po priznaní okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona uzavrel, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmieňne bude trestom primeraným, zabezpečujúcim účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona. Výmera trestu odňatia slobody je pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, ktorou je 16 mesiacov, keďže základná sadzba pre ukladanie trestu je 6 mesiacov až 3 roky. Ide o kombináciu trestných sadzieb za trestné činy podľa § 156 ods. 1 a § 364 ods. 1 Tr. zákona za použitia vety tretej § 41 ods. 1 Tr. zákona. Po úprave tejto trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona táto predstavuje zvýšenie o jednu tretinu vypočítanej z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou, teda zvýšenie o 10 mesiacov, v dôsledku čoho trestná sadzba pre ukladanie trestu odňatia slobody po úprave je 16 mesiacov až 3 roky.

Obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, preto jeho zaradenie podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona.

Obžalovanej ml. J. E. konajúci súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, výkon ktorého jej bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 roka. Pri rozhodovaní o uložení druhu a výmery trestu konajúci súd prihliadal na doterajší spôsob života obžalovanej, ktorý posúdil ako riadny a z toho titulu jej priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona. Keďže obžalovaná spáchala dva trestné činy, bola jej priznaná aj priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona. Hranice trestnej sadzby sa jej znížili za použitia ustanovenia § 117 ods. 1 Tr. zákona na 3 mesiace až 18 mesiacov. Pri znížení trestnej sadzby uloženie trestu vo výmere 5 mesiacov sa javí ako neprimerané, keďže by to znamenalo uloženie akoby 10 mesiacov dospelému páchatelovi, pričom u obžalovanej ide o prvé protiprávne konanie v trestnoprávnej rovine. Obžalovaná nemá evidovaný ani jeden priestupok.

Vychádzajúc z týchto zistení potom odvolací súd uzavrel, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov je trestom neprimeraným, prísny, čo malo za následok zrušenie napadnutého rozsudku iba vo výroku o treste u obž. ml. L. E. s následným rozhodnutím krajského súdu tak, že trest bol obžalovanej ml. L. E. zmiernený na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov s podmienene odložením jeho výkonu na najkratšiu skúšobnú dobu 1 roka.

U oboch obžalovaných bolo okrem už spomenutého prihliadané aj na následok, ktorý v danom prípade bola stredne ťažká ujma na zdraví.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd nevyhovel odvolaniam obžalovaných v celom rozsahu, ale čiastočne vyhovel odvolaniu obžalovanej ml. L. E. zmiernením trestu a u obž. J. E. pre zistené nové okolnosti na podklade jeho odvolania rozhodol o uložení súhrnného trestu.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.